

Szerkesztési iroda:
Nagybecskerek,
Zápolya-utca 1-ső szám,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
Kiadóhivatal:
Pleitiz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Zápolya-utca 1.
hová a hirdetések, az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.
Telefon 21. szám.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

Előfizetési árak:
Egész évre ———— 24 kor.
Félévre ———— 12 .
Negyedévre ———— 6 .
Egy hóra ———— 2 .
— Egyes szám ára 8 fill. —

Hirdetések
a kiadóhivatásban fogadtatnak el
Azonkívül az összes hirdetési
irodáknban.

Megjelenik
vasár- és ünnepnapok kivételével
mindennap délután 5 órakor

Nagybecskerek, 1905.

XXXIV. évfolyam. 59 szám.

Hétfő, március 13.

A nagybecskereki szabad liceum Csokonai-ünnepélye.

Nagybecskerek, március 13.

Száz éve immár annak, hogy a régi magyar poéták egyik legnagyobbját, Csokonai Vitéz Mihályt a debreceni temetőben örök nyugalomra helyezték. Azóta neve nőttön-nőtt. A vándorpoétát, kit száz évvel ezelőtt csak olyan kevesen tudtak megérteni, ma az egész ország ünnepi s kegyelettel emlékezik meg róla, mint a magyar irodalomtörténet egyik kimagasló alakjáról.

A nagy költő halálának évszázados fordulóját, mint mindenütt az országban, ugy nálunk is méltóképpen megünnepelték s dicséretül legyen mondván, Nagybecskerek közönsége ez alkalommal is fényesen bebizonyította azt, hogy tud lelkesülni az irodalomért, kegyelettel viseltetik az irodalom elhunyt nagyjainak emléke iránt is.

A nagybecskereki szabad liceum ugyanis tegnap délelőtt 11 órakor a felső kereskedelmi iskola dísztermében Csokonai Vitéz Mihály halálának ez évi századik évfordulója alkalmából emlékünnepélyt rendezett. Az ünnepélyre nagyszámú közönség gyűlt egybe, mely egészen megtöltötte a tágas termet. A közönség sorai között ott láttuk dr. Dellimánics Lajos főispánt, dr. Vinczevidy Ernő, m. főjegyzőt, Poroszkay Béla főügyészt és közéletünk számos más kitünőségét.

Az ünnepélyt dr. Grandjean József nyitotta meg, aki rövid, lelkes szavakban emlékezett meg Csokonai érdemeiről.

A megnyitó beszéd után a nagybecskereki zenekedvelők Ripka Ármán karnagy vezetésével Kéler Béla „Csokonai nyitányát” adták elő. A közönség nagy élvezettel hallgatta a valóban szép zenét s elismerését hangos tapsokkal juttatta kifejezésre.

Most Knyaskó Lajos felsőkereskedelmi iskolai igazgató lépett az emelvényre s elmondta emlékbeszédét, melyben részletesen kifejtette a hallgató-közönség előtt Csokonai működését. A magas színvonalon álló szép beszédet, melyet különben mai tárcarovatunkban egész

terjedelmében közlünk, a közönség mindvégig feszült figyelemmel hallgatta, végezetül pedig az ünnepi szónokot lelkes óvációkban részesítette.

A programnak egyik igen szép pontja volt még Borsodi Lajosnak, városunk ifju és tehetséges poétájának alkalmi költeménye, melyet maga a poéta szavalt el nagy lendülettel. A szép költemény, melyet a közönség zajosan megtapsolt, a következő:

Volt egyszer egy lantpengető,
Daltermelő vig gyerek,
Hétmérföldes a csizmája:
Debreceni műremek.
Aki azt a csizmát hordta,
Azt a szél is elsodorta,
S vitte, vitte messzire,
Nagyfaluból kisvárosba,
Annak is a végire.

Feje volt a nagy csizmának,
Tudta is, hogy merre jár,
Girbe-görbe utja mentén
Daltól hangos a határ.
Arany, ezüst garmadában
Dehogyan volt a tarsolyában,
Szíved volt csak, jó diák,
Aranyod a nap sugára,
Ezüstöd a holdvilág.

Hej, az élet röpke álom,
Egy-kettőre tovaszáll,
Ma még virul, ámde holnap
Hervad már a rózsaszál
Ne busulj, míg kulacsodban
Tartalékos szíved ott van,
Ne busulj, míg idelelenn
Derűs, üde lányzemekből
Rád ragyog a szerelem!

Jó Vitéznek széles utján
Lány is akadt, bor is volt,
Rámosolygott ez is, az is,
Akárhol is kóborolt.
Fölpezdült az ó-bor vére
Ifju lantja ütémére,
S a szivekben hála nyit,
Amikor ő megálmodja
Leányszívek álmait.

Leleke taván, vadmadárként,
Vig bohóság csapkodott,
Am a mélyben be sok tréfa
Bus halottan álmodott.
Virágos a kalap széle,
Ámde néha a szemébe
Huzza azt a kalapot,
Ugy veri ki síró szóval,
Lelkéből a bánatot!

Haj, Tihanynak szép leánya!
A lantodon mi riad?
Mi az, amit visszhangozó,
Méla nótád elsirat?
Fajdalmat e bus daloknak

Más sirta a csillagoknak,
Csöndes, enyhe éjszakán,
Kóbor gyerek, ámde ott ég
Isten csókja homlokán!

Száll a nóta szép leányról,
Halk-szeliden, édesen.
Száll a nóta s puha szárnya
Mégpihen a sziveken.
Ki nem gondol néha rája:
Lilla álma, Lilla bája
Álmainkra mint talált,
S mint szerettük, szép dalával,
Oh mi is az ideált!

Ej, a bohó, friss szerelem
Egy itce bor, semmi más!
Koccintsunk hát vigan rája,
Jöjjön oszt' az elmulás!
S könnyed, amely hull beléje:
Olajsepp a bor tűzére,
S ugy-e, hogy a tűz vidám? —
Egy itce bor a szerelem,
Igyunk rája, pajtikám!

Régi mese, régi nóta:
Csalódik, ki hűn szeret,
Lilla álma, Lilla bája
Más legénynek kincse lett.
Zokog bár a lantod hurja,
Rajta, gyerek, ujjabb utra,
Más vidékre, messze fuss! —
Ha letört a vágyad szárnya,
Visz a szárnyas Pegasus!

És mielőtt ujjabb utra
Megindulna jó Vitéz,
Elébe száll Pallas baglya,
S kérő szemmel rája néz.
Csokonai kincses lelke
Helikoni kincsesel telve,
Megáll hát egy percre itt, —
S dupla kézzel szórja szíjjel
Magyar lelke kincseit.

Akkor aztán tovaszállott,
Tovaszállott, haza ment,
Édes anyja meleg szívében
Kóbor lelke megpihent.
Tulipános ablakára
Ráhajlotta a hold sugára,
Az egyetlen jó barát,
Az hallotta legutolsó
Csengő-bongó sóhaját.

Volt egyszer egy lantpengető,
Daltermelő vig gyerek,
Hétmérföldes a csizmája:
Debreceni műremek.
Az a csizma, — haj ki hitte? —
Röpült véle s oda vitte,
Hol rá örök fény ragyog,
S ódes lantja zenéjét most
Hallgatják a csillagok!

Ugyancsak nagy tetszést aratott még Semsey Gyula megyei főlevéltáros is, a ki Csokonai Vitéz Mihály életét és költészetét ismer-

A „TORONTÁL” tárcája.

Csokonai.

— Emlékbeszéd —

Irta és a szabad liceum március 12-iki Csokonai-ünnepén elmondta **Knyaskó Lajos**.

A halhatatlanok nem járnak a hétköznapi élet megszokott, millióktól kitaposott országútján.

Nem csendes, nyugalmas folyam az ő életük, mely zajtalanul hőmpolygati hullámaikat kiszabott medrében, hogy nyom nélkül elvesszen az óceánok végtelenségében. Inkább az alpesi magasságok szűztiszta hóvilágából lerohanó hegyi patakhoz hasonlíthatnám, mely menydörögve, tajtékozva, önmagát ezerszer összetörve zuhan le sziklagyában s milliárd atomra szétporladva, mint üde harmat rakódik le a völgyekre, rónákra, hogy a virágzás, a termékenység s az élet forrása legyen.

De vajjon ki merészkedne fürkészni a lángész eredetének, mibenlétének miszteriumait? Ki merné életpályájuk mélységeit és magasságait a közönséges élet szabályai és törvényei szerint fontolgató számítással mérlegelni? Érezzük, hisszük, tudjuk lényük isteni voltát, elismerjük bennök a rendkívülit, az alkotó, teremtő erő hatalmát, de többnyire s kérlelhetetlen következetességgel látjuk megismélni életük tragikumát is.

A génius eljegyzti őket az örökkévalóságnak; megengedi, hogy szomjuhozó ajakkal igyanak a halhatatlanság tűzitalából, megmutatja nekik s rávezeti őket az örök dicsőség útjára.

Am mindezekért szívük vérért, lelkük teljességét kívánja cserébe.

És ők, akik milliók érzelmeit, hitét és rajongását tolmácsolják, akik milliók szívében emelnek az eszményeknek oltárt: járnak önmagukban, egyedül, mert a végzet kegyetlen törvényei szerint a lángelméknek egyedül kell haladniuk a dicsőség fényes, de többnyire fájdalmas kálváriáján.

A tékozló gondatlanságával, teli kézzel szórják szét szívük-lelkük drága kincseit s ők maguk hányszor tengetik életüket inséggel, nyomorúsággal, a lét kicsinyes s mégis oly kínos gondjaival küzködve.

Fejük fölött a dicsőség sugárzó aureolája; homlokukon az élet tövisből font koszorúja!

Ez volt a sorsa Csokonainak is, a magyar irodalom ez igazi lángelméjének. Rövid élete valóságos mártírurum. Az élet boldogságából, örömeiből, a szerelem üdvéből alig jut számára egy szemernyi: de a gyötrelmes, emészto szenvedések áradata égeti, sorvasztja s egy közömbös, kicsinyeskedő, itéletében a szivtelenségig kegyetlen világ ridegsége hervasztja lelkének legszebb virágait.

Hányatott, zaklatott élete folyása rövid, de gyötrelmes vándorút volt. Szeretett és szenvedett; csalódott és öszzetört: de nem panaszkodott, mert nagy szívével megértett és megbocsátott mindent. Pedig hányszor érezhette a magasba vágyakozó lángelme tantalusi kínjait, a mikor keserves életének nyomorúsága békóba verte s lenyűgözte a föld rögéhez; oh hányszor balvégzete átkát, a mikor a lelke tele volt fenséges eszmékkel és érzésekkel, a mikor ihlete nagy alkotásokra sarkalta s — a mikor szét kellett forgácsolnia a hatalmas tehetségét — uton-utszelen szétszórni lelkének töredékekre felaprózott kincseit.

A poros utszél igénytelen, dalos pacsirtája maradt, akire alig vet ügyet egy-két járó-kelő. Zsenijének isteni eredetét, teremtő erejét és művelt elméjét, nemes lelkét a közömbös és kicsinyes világ megérteni sem nem tudta, tán nem is akarta.

És bár nyomorúságos élete megkínozta, kifosztotta: de nem tudta elröbólni az eszményekben és tehetségében való hitét; nem tudta letörölni lelke zomancát, nem megölni derült jókedvét, mely tán akkor volt legcsapongóbb, amikor szive száz sebből vérzett. Lelkének ezen isteni adománya: derűs életfelfogása, kormányozta élte sajkáját tengernyi szenvedései között, ez mentette meg lelkét a kétségbeeséstől, elméjét az elborulástól.

Csokonai Vitéz Mihály feltűnése egybeesik történelmünk és irodalmunk egyik legsötétebb, leggyászosabb korszakával.

Napnyugat felől a jog, az igazság s a szabadság eszméi a vihar gyors szárnyain röpültek a békóba vert, a legszentebb jogaitól megfosztott népek milliói fölött. A világot újjáteremtő eszmék áradata elborította hazánk földjét is, megtermékenyítette a mi lelkeinket is. De a hatalmát kétségbeesetten féltő zsarnokság és erőszak a boszúállás őrvongásával fojtja vérzőnbe a világmegváltó törekvéseket; a majdan diadalmas új eszmék uttörő apostolai: Martinoviccsal és társaival, végez a pallos és a bitó.

Am a fékevesztett erőszak nem elégedett meg a kiontott vérről. Rávetette magát örvendetesen föllendült irodalmunk virágos mezejére s megtöltötte börtöneit szellemi életünk legkiválóbbjaival. Verseghy, a dalos aju „magyar hárfás”; Bacányi, a szabadság rajongó énekes; Szentjóni Szabó, a szelidlelkű poéta s a ma-

tette a hallgatósággal. A nagy gonddal megirt munkát a közönség hangos tapsokkal honorálta.

Ezután dr. Erdőgh Árpád törvényszéki albiró lépett a közönség elé s csengő hangon, mély érzéssel elszavalta Csokonainak „A reményhez” című örökszép költeményét.

Most újra a zenekedvelők foglalták el az emelvényt s miután eljátszották a Rákóczi-indulót, a szép ünnepély véget ért.

Felhívás.

Torontálvármegye hölgyközönségéhez!

Mint az 1903. évi július hó 5-én megalakult Kiss Ernő szobor-bizottság elnöke, felkérem a nagybizottság, valamint a végrehajtó-bizottság tagjait, hogy 1905. évi március hó 15-én, szerdán d. u. 4 órakor a vármegyeház nagytermében összejönni sziveskedjenek.

A gyűlés tárgyai lesznek:

Jelentés a gyűjtés eredményéről.

Indítvány a szobor megépítésére.

Kelt Nagybecskerekén, 1905. évi március hó 13-án.

Dr. Dellimanics Lajosné,
elnök.

HIREK.

Tájékoztató.

A gőzfürdő (telefon 118. szám) minden nap reggeli 1/6 órától kezdve délig az urak részére nyitva van; hölgyek részére minden kedden és pénteken déltől 5 óráig délután; ugyanazon napokon este 1/6-tól 1/8-ig urak részére is. Vidéki hölgyek részére minden nap délben gőzfürdő. A kádfürdő egész nap nyitva marad.

— **Március 15.** A nagybecskereki közgaz. gatási tanfolyamhallgatók által március 15-én a vármegyeház dísztermében rendezendő nemzeti ünnep műsora a következő: 1. Megnyitó. Tartja: Jankó Ágoston alispán, a tanfolyam igazgatója. 2. Himnusz. Énekli a tanfolyam énekkara. 3. Nemzeti dal Petőfőtől. Szavalja Horváth Kálmán. 4. Ünnepi beszéd. Tartja ifj. Papik Miksa. 5. Március 15. György Elektől. Szavalja Kovács Béla. 6. Ünnepi dal. Énekli a tanfolyam énekkara. 7. Petőfi halála. Felolvasás. Tartja Hendl Miklós. 8. Egy gondolat... Petőfőtől. Szavalja Udvardy Sándor. 9. Záró beszéd. Tartja Pocsóján János. 10. Szózat. Énekli a tanfolyam énekkara. Kezdeté délután 5 órakor.

A nagybecskereki ifjusági egyesület március 15-ének előestéjén, folyó hó 14-én, kedden este fél 9 órakor az Eötvös-utcai áll. elemi iskolában

ünnepélyt rendez következő sorrenddel: 1. Hymnus. Énekli az ifjuság, zenével kíséri az ifjusági zenekar. 2. Megnyitó beszéd, tartja Bányaai Jakab áll. isk. igazgató. 3. A szabadság napján. Irta Pósa Lajos. Szavalja Bagi Vilmos rendes tag. 4. Ünnepi beszéd. Tartja Fischer Mór állami tanító. 5. Talpra magyar. Szavalja Guggenberger Béla rendes tag. 6. Kossuth Lajos azt üzenté. Énekli az ifjuság, zenével kíséri az ifjuság zene-kara.

A nagybecskereki áll. polgári és felsőkereskedelmi iskola, mint minden esztendőben, ugy ez idén is meg fogja ünnepelni március 15-ikét. A polgári iskola délelőtt 9 órakor, a felsőkereskedelmi iskola növendékei ellenben délelőtt fél 10 órakor tartják meg ünnepélyüket az intézet dísztermében. Az ünnepélyen a szülőket és érdeklődőket szívesen látják.

Az áll. el. népiskolában a következő programmal ünnepelik meg március 15-ikét:

A közp. állami elemi iskolában: 1. Isten-tisztelet délelőtt fél 9 órakor. Utána a 7. számú tanteremben: 2. Himnusz, énekli a tanuló ifjuság. 3. Megnyitó beszéd, tartja Baaden Károly igazgató. 4. Petőfi: 1848. szavalja Lipovniczky Géza IV. A. oszt. tan. 5. Ünnepi beszéd, tartja Büchler Hugó, áll. tanító. 6. Petőfi: „Nemzeti dal”, szavalja Egyedi László, V. oszt. tanuló. 7. „Talpra magyar”, énekli az V—VI. fősztály. 8. Ábrányi: „Március 15.” szavalja Nagy Borcsa VI. oszt. tanuló. 9. Gáspár: „Iskolai emlékünnepe”, szavalja Korláth Kálmán, IV. B. oszt. tanuló. 10. „Kossuth-nóta”, énekli a tanuló ifjuság. 11. Marton Endréné: „Március 15-én”, szavalja Csernik Katica V. oszt. tanuló. 12. Erdélyi Z. „Március 15.” szavalja Baráczius József VI. oszt. tanuló. 13. „Szózat”, énekli a tanuló ifjuság.

Az Eötvös-utcai áll. el. iskolában fél 9 órakor isteni tisztelet, 9 órakor az iskolában: 1. Hymnus. Énekli az iskolai ifjuság. 2. Nemzeti dal. Irta Petőfi Sándor. Szavalja Fischer Fülöp IV. oszt. tanuló. 3. Magyar polgár. Irta Czuczor Gergely. Szavalja Zsvikovicz Vladimir III. oszt. tanuló. 4. Ünnepi beszéd. Tartja Bányaai Jakab igazgató. 5. A magyar huszár. Irta Hettyei Gábor. Szavalja Kovács Leo III. oszt. tanuló. 6. Előre. Irta Toth Kálmán. Szavalja Glatz Ottmár. 7. Talpra magyar. Énekli az iskolai ifjuság.

— **Bíróági kinevezések.** A király az igazságügyminiszter előterjesztésére Barak Imre csákovai járásbírói albiró a pancsovai törvényszékhez bíróvá és ifj. Wattay József verseci járásbírói albiróvá, az igazságügyminiszter pedig Mays Pál rahói járásbírói albiróvá, az alibunári járásbírói albiróvá nevezte ki.

— **A közig. bizottság ülése.** Torontálvármegye közig. bizottsága ma délelőtt tartotta rendes havi ülését dr. Dellimanics Lajos főispán elnöklésével. Az ülésről lapunk holnapi számában hozunk részletes tudósítást.

— **Lapunk felelős szerkesztője** dr. Brájjer Lajos Délfranciaországból visszaérkezett Nagybecskerekre.

— **A jótékony négyesülettől.** A jótékony négyesület választmánya folyó hó 11-én ülést

tartott. Ott voltak: dr. Dellimanics Lajosné elnök, Steinitzer Gézáné alelnök, dr. Brájjer Lajosné, Hesse Edéné, Jemrics Istvánné, Kokits Sándorné, Lucsics Miklósné, dr. Mangold Samuné, Napholtz Ágostonné, Solymossy Lajosné és Stagelschuid: Jánosné választmányi tagok. A szegények között 400 koronát osztottak ki és elhatározták, hogy az évi közgyűlést folyó évi május hó 6-án fogják megtartani.

— **A vörös-kereszt köréből.** A perjámosi vörös-kereszt főkegyelet a múlt évi december hó 22-én 433 korona 41 fillér összeget fordított jótékony célra, részint szegény iskolásgyermeknek felruházására, részint pedig szegény családoknak lisztet és hussal való ellátására.

— **Ünnepelt tanítónő.** Axmann Jánosné, ki már 14 év óta tanítónője a módosi népiiskolának, nyugalmába vonul. Ez alkalomból az iskolaszék, a tanítói kar, a volt és a mostani tanítványai nagy bucsu-ünnepélyt rendeznek. Ugyanekkor nyújtják át ünnepélyesen a Torontálmegyei Közművelődési Egyesülettől a magyar nyelv sikeres terjesztéséért kapott elismerő levelet is.

— **Községi tisztújítások.** A nagykikind-i járás községeiben megejtett tisztújítások eredménye a beérkezett jelentések szerint a következő: Basahidon: Birimác Pája bíró, Knezsevits Alexa albiró, Bakity Dusan pénztárnok, Csolák Pája közgyám, Stevanov Vlada Pajtazev Milán, Knezsevits Pája és Dokman Jesta esküdt. — Bocsár: Csik János bíró, Nothof Jakab albiró, Holczinger Ferenc pénztárnok, Berninger András közgyám, Schuszler János, Bartl Kristóf, Mecskits Arsz, Mecskits Misa esküdt. — Magyar Padé: Virág Márton bíró, Retek András albiró, Gacsó Antal pénztárnok, Nagy József közgyám, Jaksza József, Mészáros Ferenc, Almási György, Bukar György esküdt. — Mokrin: Perits Zsvivoin bíró, Szuvajdzsin Miklós albiró, Popov Zsvivó pénztárnok, Kirity Lyuba ellenőr és közgyám, Csobanov Aca, Szilaski Szima, Staity Gyura, Bajszanski és Tesin Tosa esküdték. — Nákófalva: Quintus Ferenc bíró, Kemper Péter albiró, Merdeszaker Péter, Kahlesz János József, Faber Péter, Blaszmann Péter Henrik esküdték, Kemper Ferenc pénztárnok, Heidenfelder Péter közgyám. — Nagy-Teremia: Junker Márton bíró, Mayer Károly albiró, Dörner Ferenc pénztárnok, Dörner Ernő, Knab Márton, Götz Kristóf, Erling Emil esküdték, Knab Mihály közgyám. — Szaján: Szabó Pál bíró, Zombori albiró, ifj. Kabók Simon, Szabó Ferenc, Pozsár Tamás, Horváth János esküdték, Kabók János pénztárnok, Takács Antal közgyám. — Szerb-Padé: Illiasev Szima bíró, Csekrdzsin Joca albiró, Popov Tama, Radanov Lyuba, Terzin Stankó, Maltin Gyuka esküdték, Stankov Milos pénztárnok, Terzin Zsvivka közgyám. — Tisza-Hegyész: Radivojac Milos bíró, Miloszav Trifun albiró, Karabás Joca, Braca Dusan, Tatomir Dusan, Momirov Joca esküdték, Gruiv Vlada pénztárnok, Bogdan Gisa közgyám. — Topolya: ifj. Luty József bíró, Szilli Ferenc, Bálint István, ifj. Loch Mihály esküdték, ifj. Martin Márton pénztárnok, Bogner János közgyám. — Nagy-Bikács: Jochim Domonos bíró, Marschall Miklós, Csor-

gyar irodalom lánglelkű vezére: Kazinczy, hosszú gyötrelmes évek során át szenvednek Kufstein, Spielberg sötét odvaiban.

A reménytelen csüggedés hangtalan, sötét éjszakája borult irodalmunkra. Ezt a komor sötétséget oszlatta el zsenijének fényességével a feltűnő Csokonai s vig dalára, lantja pengésére újból hangos lett a „holt berek”. Ez a kor szülte irodalmunk minden időkre szóló büszkeségét, hogy folytatása legyen Balassának és hogy szelme újból feltámadjon a Petőfi Sándor lelkében.

Balassa, Csokonai, Petőfi, édes ajku dalosai a szerelem poézisének! Lelketek, szivetek, érzésvilágotok mennyire rokon s mennyi a hasonlóság életeteknek még külső lefolyásában is.

Csokonait kora nem igen tudta megérteni, sokoldalú és önálló tehetségét, nagy lelki műveltségét kiválósága szerint méltányolni. Zaklatott életének egy rövid szakasza — a dunántuli öt vándoresztendő — nyújt némi elégtételt és enyhülést a sorsüldözött poétának s bus élete komorságát rövid időre megaranyozza a dicsőség verőfényes napsugara.

De legkövesbé méltányolta a költő hatalmas tehetségét saját szülővárosa, Debrecen, melynek ridegség puritán világ- és életfelfogása, közömbössége, sötét megvetése végig sebeztek a beteg költő érzékeny szívet.

Nem, nem volt ő ebbe a világba való; nem tudott, de nem is volt képes az élet szürke egyformaságába beletörödni, nem tudta életét a világ, a közfelfogás törvényei szerint berendezni. Ez, ez a nagy ellentét az, ami élete tragikumát megmagyarázza, de egytálla tanubizonyoságot is tesz lelki szenvedéseinek mértékéről.

Független, önálló, szabadságra vágyó természetében korlátot nem tűrő zabolatlanságot lát a ridegen számító és pedáns észjárásu nemzedék;

derült jókedvére azt mondják, hogy a romlott erkölcsű, az érzéki mánort hajhászó lélek kicsapongása. Az ő szemükben Csokonai könnyelmű, bohém, minden komoly életél, terv és munka nélkül csavargó trubadur; hol jó kedvű nagy urak dárúdoinak lenézett mulattatója, hol utszéli csárdák elzülött, nótapengető cigánya.

És ő, a félreismerés ezernyi kinjától megsebezve hurcolja keserves élete igáját. Küzd, szenved és énekel; énekel, mint a gondtalan dalos madár; úgy, ahogy isten tudnia engedte s mint a beteg kagyló a mesés kincseket érő gyöngyöt, ő is beteg, meggyötörve, elcsigázva akkor teremti legértékesebb műveit, a mikor legboldogtalanabb.

Lantján felzeng az üdvösséget és kint nyújtó, a mindent átható szerelem szenvedélyes himnusza, majd elhaló sóhajként zokog csalódott lelkének mélységes fájdalma. Valósággal, szíve vérrel írta meg e bájos szerelmi dalokat. Öszinteségével és igazságával meghat; érzéseinek gazdagságával, mélységével, melegségével hatalmába ejt. Formáinak változatossága, dallamossága, erőteljes, színes, de nem cifrázkodó nyelvének keresetlensége, zamatos magyarsága elbájolja, édes-bus ábrándokba ringatja lelkeinket. A mikor olvassuk, minden érzésére rokonérzés visszhangja csendül meg szívünkben; megértjük, átérzünk: s ez az ő poézisének legnagyobb dicsérete.

Nyomorúságos életének ezernyi szenvedése nem törülte le lelke üdeségét; az élet, az emberek megértése, megismerése, szenvedései megtisztították és felemelték lelkét a humor fenséges magasságába, a honnét derült életbölcességgel, mosolyogva nézi a világ hivságot, dőreséget; dévajkodó, szikrázó jókedvének egészséges termékei gondülő, buoszlító bordaljai, a mikert szívből megoszja vele venyigekoszoruját Anakreon.

De nemcsak a szerelem édes-bus dalait, nemcsak a jókedvű nótákat pengeti ki lantján; a férfi élek komoly és megasztos felhevüléseinek, az emberiség nagy eszméinek is ép oly ihletett tolmácsolója. Mind a szépet és jőert dobogó nemes szíveről, eszményekért rajongó lelkéről, tiszta erkölcsi felfogásáról tanuskodnak ódái, melyekben hatalmas szárnyasapásokkal emelkedik fel a fenséges körébe.

Ime ez a Csokonai lelkivilága, ez a Csokonai költészete.

Irodalmunk egy ma is élő büszkesége, a mi „költői szentháromságunkat”, Vörösmartyt, Petőfit és Aranyt, a három éltető elemhez, a levegőhöz, a tűzhöz és a vízhez ilyen hasonlította:

Vörösmarty a levegő; gyöngéd, mint a lehelet, játszi, mint a szellő s fergategként száguld és tombol, ha az istenek haragra indítják.

Petőfi a tűz; szeliden lobogó gyertya a szegénység lakában; világító faklya a szabadság szolgálatában; rombozó tűzvész szent és félelmes felgerjedésében.

Arany a víz; mely ocean képében lágyan öleli körül az egész földet s mint pára éltelve járja be a mindenséget.

S mihez hasonlíthatnók mi Csokonait, a mi igénytelen poétánkat, mint a földnek, a drága magyar földnek szürke rögéhez, amely annál gazdagabban termi virágait, annál pazarabban osztja ádáit, minél jobban sebzik s minél mélyebben szántják testét az eke vasával!

Hatalmas lelkének utolsó fellobbanása, a hunyó nap bucsuzó sugára egy fenségesen szép érzésben, gondolatokban mélységes költemény „a lélek halhatatlanságáról”. Az élet nagy és örök igazságainak milyen töléletes megismerésére, a szenvedések tűzében megedzett lelkierő és tisztán-

dás János esküdtek, Jakob Kristóf pénztárnok, Kátai János közgyám.

Halálozás. Egy ifju, szép és reményteljes élet fonálát metszette ketté a könyörtelen halál, szomorú gyászba ejtvén a köztisztelőben álló Krumenacker családot. Mint ugyanis őszinte részvétellel értesülünk, Krumenacker József nagybecskereki földbirtokos és téglagyáros Elza nevű leánya szombaton délelőtt 20 éves korában hosszas szenvedés után meghalt. Az élete virágában leőrt leányt, kit rokonszenves voltánál fogva mindenki kedvelt, tegnap délután 4 órakor temették el nagy részvét mellett. Temetésén a család és rokonokon kívül óriási gyászoló közönség vett részt, hogy elkísérje utolsó útjára az oly korán elhunyt kedves leányt. A gyászszertartás után, melyet Brunner Jakob végzett papi segédlettel, a nyitott sírbolt előtt felhangzott a cigányzenekar zenéje, akik utójára játszották el kedvenc dalait s midőn végezetül felsírt a hegedűn a „Szomorúan szól az ének” kezdetű dal, a meghatottság sokaknak könnyet csalt a szemébe, akik ott állottak a sírbolt körül, ahová aztán örök pihenőre helyezték el a szegény Krumenacker Elzát.

Házasságkötés és felszentelés. Rajka Aurél nagyszentmiklósi származású gör. kel. román képesített lelkész a szentesi gör. kel. román hitközség lelkészévé megválasztván, állását már legközelebb elfogadni köteles. Hogy ezt megtehesse, fel kell magát pappá szenteltetnie. A felszentelés után pedig gör. kel. papnak házasságot kötnie nem lehet s ezért most gyors egymásutánban kell neki mindezeket keresztül esnie. Tegnapelőtt vette nőül Tóth Erzsébet urhölgyet Temesvárról, Aradon a gör. kel. román püspök tegnap szentelte fel pappá s ma tartotta az aradi román templomban első miséjét, melyek után Szentesen elfoglalhatja végre állását.

Mulatság. A görög keletiek utolsó farsangja alkalmából a nagybecskereki szerb egyházi dalárda a szerb tanítók tambura-karának közreműködésével szombaton este a Koronaszálloda termeiben táncal egybekötött hangversenyt rendezett. A szép és gazdag program nagyszámú közönséget vonzott a hangversenyre, mely mindvégig gyönyörrel élvezte a szebbnél-szebb ének- és zeneszámokat. A hangversenyt Hruza „Veszela je Szrbajeo” című szerzeményével nyitották meg, a melyet a tambura-kar adott elő nagy hatással. Utána a dalárda vegyeskara nagy tetszés mellett énekelte Cö: „Labud sje kupa”-ját, majd ismét a tambura-kar lépett az emelvényre s szebbnél-szebb szerb dalokat játszott. Ezután Szlavianszki „Tari-bari”-ja került előadásra, melyet az egyházi dalárda énekelt el. A program egyik igen szép pontja volt Hruza „Szavszki volovi”-ja, mely szintén általános tetszést keltett. Nagyon szép volt még Topolovics M. „Oi oblaci” és Jankovics: „Szerb dalok”-ja, mely előbbi az énekkar, utóbbi pedig a tamburások adták elő. A legszebb számok egyike volt a „Matrózok dala”, melyet a férfiak énekelt el kitűnő precizitással, ámbar a „Bur induló” és a

látás milyen magas fokára emelkedett fel, mikor lánglelkének e végső felvillanásában az élethivóságos élveinek mulandóságát s a lélek örök életét hirdeti.

Szegény, fakó, sorsüldözött poétám! Elkészülő lelked a halhatatlanság nagy problémáját oldozza-bogozza; megörö, révedező tekinteted az örök dicsőség útját keresi. Pedig rövidre szabott, zaklatott éltednek tűnő órai immár gyorsan leperregnek emésztő láztól gyötörve, ijesztő gyorsasággal sietsz a vég felé. A halál hideg aránya ölel már körül s te még mindig reménykedve, epekedve hívod Muzsádat édes szerelmi találkozóra. Lázás álmaidban még egyre szövögeted csodás ábrándjaidat a dicsőségről, a hirnéről, a szerelem üdvösségéről; de nemes szíved dobbanása mind lassabb, mind halkabbá válik s utolsó daloddal, utolsó sóhajásoddal átadod lelked a halhatatlanságnak!

Száz esztendeje pihen már Csokonai Debrecen csendes sírkertjében. Réges-régen elporlott már minden, ami benne földi volt, mert csak a lélek halhatatlan. Az ő halhatatlan lelke is ott jár az örök dicsőség fényes útján s beteljesedett, amit ihletett ajakkal énekelt:

„Majd talán a boldogabb időben
Fellelik sírhelyemet;
S amely fának sátorában,
All együgyű sírhalmom magában,
Szent lesz tisztelt hamvamért!”

Áldozunk mi is szeretettel ez órában a nagy költő emlékezetének. Ne csillogó ércszobor, ne ékes virágokból font koszoru, ne dicsőítő szóáradat hirdesse a mi lelkeink érzéseit.

Részítsük abban, a miben bus élete folyamán oly kevés része volt: sziveink meleg szeretetében!

„Bonovac induló” is általános tetszést keltett. A hangversenyt Baics „Szrbkinya” című dalával fejezte be, melyet a vegyeskar adott elő nagy tetszéssel, ezután tánc következett, a mely a legjobb hangulatban kora reggelig tartott. Ez alkalommal a következő felülfizetések tételtek: Jovanovics György 3 korona, Mateics Milán, dr. Vászity Endre, Perics Lázár, Nikolics N. 2—2 koronát, Eckstein Illés és Juliusz Lipót 1 kor. 40 fillért fizettek felül, melyért az elnökség hálás köszönetet mond.

Betörés a Taillián-kastélyba. Törökkanizsáról írják: Taillián Béla miniszter itteni kastélya tudvaleg hónapok óta üresen áll. Azon időre, míg a család a fővárosban tartózkodik, egy kecskora és egy udvarosra bízta a felügyeletet. A napokban a pince kulcsa elveszvé a pincében tartott szemle után kitudt, hogy mintegy 80 üveg asszabor hiányzik. Ugyanakkor az is megállapított, hogy a lakásban is jártak tolvajok, fölfeszítvén a folyosó ablakát s betörve két ajtót. Eddig néhány ruhanemű hiánya észleltetett, valamint a pénzeszekrényen vették észre a betörés kísérlet nyomait. Míg a családtagok meg nem állapítják a hiányokat, addig a tolvajlás terjedelmére még csak következtetni sem lehet. A csendőrség egyik eselédet vette gyanuba, aki az utóbbi időben nagyban vendégeskedett.

Mühle magval a kereskedelemben létező legjobbak s kipróbált legelőkeltebb minőségűek. Ezek kiváltképen udvari és urasági kertészetek, ugyszintén jobb magánkertészetek részére valók, ahol mindig a szép virágok kiváltságoltjai lesznek óhajva. A zöldségfélék magvai a főzélékfajok kiválókatott legjobb fajai, fajtiszták és megbízhatók, míg a mezőgazdaságiak legelsőrendű eredeti magvak, a melyekről képletkekel bőven ellátott nagy főkatalogust ingyen küld Mühle Vilmos, cs. és kir. udvari magszállító Temesváron.

TÁVIRATOK.

A helyzet.

Ujabb kihallgatások Bécsben.

Budapest, március 13. (A „Torontál” eredeti távirata.) Mint Bécsből jelentik, a kihallgatások Tomasics kihallgatásával még nem értek véget. Hir szerint újabb audienciára rendelték Bécsbe Széllt, Andrássy Gyulát és Wekerle Sándort. Kivülök még néhányan fognak a régebben kihallgatottak közül újabb meghívót kapni az udvarhoz.

A szabadelvű pártból.

Budapest, március 13. (A „Torontál” eredeti távirata.) A szabadelvűpártban különböző politikai kombinációkból a legtöbb valószínűséget a főleledt Darányi-kombinációnak tulajdonítanak, miután a koalícióból kiszivárgott hírek is ezt igazolják. A koalíció ugyanis a koalíciós kormány programjául szánt felirattal parallel egy második átmeneti program elkészítéséhez is hozzátalott.

A temesvári polgármester jubileuma.

Temesvár, március 13. (A „Torontál” eredeti távirata.) Temesvár szab. kir. város törvényhatósági bizottsága tegnap délelőtt 11 órakor rendkívüli közgyűlést tartott, melyen dr. Telbisz Károly kir. tanácsos, polgármestert — polgármesterré történt megválasztásának huszadik évfordulója alkalmából — a város dispolgáranak választotta meg. E választás a szeretet és tisztelet lelkes manifesztációi közt ment végbe s az ünnepi beszédet Szabolcska Mihály, az országos hirű költő mondotta.

Uj osztrák honvédelmi miniszter.

Budapest, március 13. (A „Torontál” eredeti távirata.) Mint Bécsből sürgönyzik, a király ma eskette fel az uj osztrák honvédelmi minisztert, Schönai ch tábornagyot.

Az orosz-japán háború.

Budapest, március 13. (A „Torontál” eredeti távirata.) Tienlingből sürgönyzik: Hetedikén a japánok megtámadták az orosz baloldalt, a Lahonál lévő állásokat. A japánok megkerülték az orosz jobb szárnyat, köze-

ledtek a császársirokhoz. A japán lövegek vasuti vonalakra estek. Hogy a japánok megkerülő oszlopát jobbszárnyáról visszavesse, Kuropatkin nagy haderőt gyűjtött Csenitun ellen. Heves szél, por akadályozta hadműveleteiket. Tizedikén a japánok Mukdentől északkeletre a tizenhárom kilométerre fekvő Juertun falut ágyúzták.

Budapest, március 13. (A „Torontál” ered. távirata.) Mint Tokióból táviratozzák, a japánok tegnap Puchó mellett elfogtak a visszavonuló orosz csapatokat.

Budapest, március 13. (A „Torontál” eredeti távirata.) Mint Szentpétervárról sürgönyzik, Kuropatkin táviratilag kérte a cárt, hogy mentse fel mandzsuri hadsereg parancsnokságától, miután testileg és szellemileg fáradt.

Budapest, március 13. (A „Torontál” eredeti távirata.) Mint Tien-Linből táviratozzák, a japánok már részben Tien-Lin alatt állanak, részben pedig Mukdentől északra vonulnak előre és üldözik az oroszokat. Azt hiszik, hogy uj küzdelem lesz Tien-Linnel, ahol az oroszok megkísérik a japánokat feltartóztatni.

Budapest, március 13. (A „Torontál” eredeti távirata.) Londonból sürgönyzik: Oku tábornok törzskarával 11-én délután vonult be Mukdenbe. Az orosz kórházakban 800 orosz és 300 japán sebesültet talált. Az oroszok visszavonulásakor a kínaiak felgyújtották a kórházakat és az épületeket.

Budapest, március 13. (A „Torontál” eredeti távirata.) Mint Londonból sürgönyzik, az oroszok a mukdeni kínai főkörmányzót erőszakkal magukkal vitték, mivel azzal gyanúsítják, hogy a japánok érdekében ténykedik.

Az orosz forrongás.

Budapest, március 13. (A „Torontál” eredeti távirata.) Mint Szentpétervárról táviratozzák, a Csongov kormányzóságban egyre nő a parasztok zavargása. Tegnapi zavarók és a katonaság között véres összeütközés volt, mely alkalommal több ember meghalt.

Budapest, március 13. (A „Torontál” eredeti távirata.) Mint Varsóból jelentik, ott az alsóbb néprétegek körében erős nyugtalanság észlelhető. Tegnapi egy nagyobb csoport ember zavargást rendezett s a házak ablakait és a kirakatok ablakait beverték. A zavargókat a rendőrség szelverte.

Öngyilkos tanító.

Budapest, március 13. (A „Torontál” eredeti távirata.) Kolozsvárról sürgönyzik: Dani Tivadar tanító agyonlötöte magát.

Határidő-üzlet.

Budapest, március 13. (A nagybecskereki Lloyd-társulat távirata.) A mai főzsdén az áruk kisebb-nagyobb mértékben emelkedtek. Déli záratkor a következő áratok jegyezték:

Buza (áprilisra)	9.81—
Buza (októberre)	8.62—
Tengeri (májusra)	7.75—
Zab (áprilisra)	7.30—
Rozs (áprilisra)	7.80—

Nyilttér.*

Legjobb alpesi tejet tartalmaz!

NESTLÉ FÉLE gyermek-liszt.
főfiumulhatatlan
gyomorbeleg, diarrhoeba, belhurutban szenvedők számára.
Kapható gyógyszerárak és drogueriákban.
Kísérleti célokra fél dobozok a 1 Korona.
A tisztelt szülőknek probadozók és rőpiratok ingyen rendelkezésre állnak a NERUDA HÁNDORNÁL féle
főraklárban BUDAPEST, IV. Kossuth Lajos utca 7 sz.

(161a—6.3)

* Az e rovat alatt közöltékért nem vállal felelősséget a szerk

Vonatok érkezése és indulása

Nagybecskerekre, illetve Nagybecskerekről.

Ervényes 1904. október hó 1-től.

Érkezik:

a) A nagybecskereki pályaudvarra:

Temesvár, Versez, Zombolyáról: délelőtt 9 óra 33 p.
Pancsováról: délután 5 óra 55 p.
Budapest—Szegedről: reggel 7 óra 22 p.; délután 4 óra 35 perc.

Szegedről: (motorkocsi) 9 óra 23 perc.
Budapest—Nagykikindáról: este 9 óra 47 p.

b) A nagybecskerek-bégaparti pályaudvarra:

Zombolyáról, Versezről, Alibunárról és Temesvárról: este 7 óra 15 p.

Módszáról: minden kedden, pénteken és vasárnapon reggel 6 óra 28 p.

Pancsováról: reggel 8 óra 27 p.
Zombolyáról: (keskenyvágányú vonal) reggel 8 óra 23 p.
este 6 óra 55 p.

Indul:

a) A nagybecskereki pályaudvarról:

Zombolya, Temesvár, Versezre: délután 4 óra 45 p.

Pancsovára: délelőtt 8 óra 10 p.; délután 6 óra 20 p.

Szeged—Budapestre: d. e. 11 óra 12 p.; este 6 óra 40 p.

Szegedre: (motorkocsi) d. u. 12 óra 53 p.

Nagykikinda—Budapestre: reggel 6 óra 7 p.

b) A nagybecskerek-bégaparti pályaudvarról:

Temesvár, Versez, Antalfalva—Pancsova és Alibunára: reggel 3 óra 33 p.

Zombolyára: (keskenyvágányú vonal) reggel 3 óra 53 p.; délután 5 óra 19 p.

Módszár: minden kedden, pénteken és vasárnapon délelőtt 11 óra 28 p.

Ajánlasi, illetve árverési hirdetés.

Alulírott perlaszi kir. közjegyző köz-hírré teszi, hogy a perlaszi új takarékszövetkezet felszámolás alatt cég az alább említett jegyzékben felsorolt összes eddig még ki nem egyenlített váltóköveteléseit, miután az eddigi ajánlatok el nem fogadtattak, újból eladásra kitézi s azon a legtöbb igérőnek az alább felsorolt feltételek mellett eladja és e célra határnapul 1905. évi március hó 20-ik napjának d. e. 10 órájára kitézetik.

Az ajánlasi tárgyalás, illetve árverés ezen fent meghatározott napon Perlaszon a kir. közjegyző hivatalos helyiségében fog megtartatni. A feltételek a perlaszi kir. közjegyző irodájában a hivatalos órák alatt megtekinthetők, szintugy az eladásra kerülő váltóköveteléseket feltüntető jegyzék és váltók.

Feltételek:

1. Árverés alá kerülnek a kir. közjegyzőnél megtekinthető jegyzékben jelzett 13 darab 3563 korona névértékű váltón alapuló és a kétszobásokként leírt 19 darab 3034 korona névértékű váltón alapuló követelések még ki nem egyenlített hátralékai összes fennálló járulékaikkal s nevezetesen a kamatokkal és a törvényesen járó költségeikkel s egyéb mellékköveteléseikkel együtt.

2. Az ezen jegyzékben felsorolt váltókra együttes ajánlat teendő.

3. Az ajánlat mellé 357 korona bánatpénz csatolandó.

4. A szövetkezet a vevő irányában az eladásra kerülő követelések egyike tekintetében sem vállal egyáltalán semmi néven nevezendő szavatosságot avagy felelősséget; nevezetesen nem szavatol azoknak sem valódisága, sem fennállása, sem pedig behajtható voltaért.

5. A perlaszi új takarékszövetkezet, illetve felszámoló-bizottsága fentartja magának a jogot, hogy a beérkezett ajánlatok között szabadon választhasson s esetleg valamely olcsóbb, de előnyösebbnek tartott ajánlatot fogadhasson el, s esetleg az ajánlati tárgyalás napján szóbeli árverést is tartasson s az ekkor teendő ígéretek elfogadása tárgyában a fentebb írt jogosultsággal határozasson, sőt jogában áll az összes vételi ajánlatok visszautasításával az értékesítés tárgyában belátása szerint intézkedni.

6. A szövetkezet felszámoló-bizottsága az ajánlati tárgyalás napján határoz a vételi ajánlatok elfogadása vagy visszautasítása tárgyában. A kinek ajánlatát a felszámoló-bizottság elfogadja, az köteles az egész vételárát azonnal készpénzben lefizetni,

ellenkező esetben bánatpénzének elvesztése mellett a szövetkezet a fent írt követeléseket a késedelmes vevő terhére és veszélyére bármely jelentkezőnek azonnal eladhatja. A többi ajánlattevők bánatpénze az ajánlati tárgyalás feletti határozathozatal megtörténte után visszaadandó.

7. Az elárverezett követelések után biróilag megállapított perbeli és végrehajtási költségeknek az ajánlati tárgyalás napjáig felmerült s még ki nem egyenlített összegei szintén a vevőt illetendik, ennek ellenében köteles azonban a vevő 3563 korona névértékű 13 darab váltóügyben felmerült összes (ügy perenkívüli mint perbeli és végrehajtási) ügyvédi díjakat és költségeket a szövetkezet ügyvédjének megfizetni.

Ezen díjak és költségek lefizetéséig a szövetkezet az eladott követelésekre és az azokat tárgyalzó váltókon s összes iratokra megtartási jogot gyakorolhat s zálogjogot érvényesíthet. Ezen jogokat a szövetkezet ügyvédje által is gyakorolhatja.

8. A vevő a szövetkezettel csak a szövetkezet vagy mostani ügyvédje birtokában levő váltókra és iratokra tarthat igényt.

Kelt Perlaszon, 1905. évi március hó 6-án.

Gászner Lajos,
kir. közjegyző.

267-1.1

Hirdetés.

A „Nagybecskereki kereskedők betegsegélyező pénztára” folyó évi március hó 19-én d. e. 11 órakor a „Korona” szálloda éttermében

értekezletet

tart, melyre a t. c. tagok ezennel meghivatnak.

Tárgysorozat:

1. 2 jegyzőkönyvhitelítő választása.

2. 50 közgyűlési kiküldött választása.

Nagybecskerek, 1904. évi március hó 1-én. (281-1.1)

Hollaender Ede,

titkár.

Franz J. L.,

elnök.

GAZDASÁGI FELSZERELÉS ELADÁS.

Birtokom eladása folytán az összes gazdasági felszerelése, továbbá egy 5 éves mén,

lovak és csikók, ca 800 q. kévékbe kötött hereszéna

fog önkéntes árverés útján 1905. évi március hó 20-án délelőtt 9 órakor Padén eladatni.

280-3.1

REINER DÁVID.

Pancsovai főszolgabíróstól

990. szám 1905.

273-2.2

Pályázati hirdetés.

A megüresedett homolici községi segédjegyzői állásra ezennel pályázat nyitattik.

Ezen állással 1040 korona évi fizetés és 144 kor. lakbér élvezete van egybekötve.

Felhivatnak mindazok, a kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy elméleti képzettségüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket a pancsovai járás főszolgabíró-ságához folyó évi március hó 24-ig küldjék be.

Pancsován, 1905. évi március hó 9-én.

Dr. Gyertyánfy,
főszolgabíró

Kiházasítási segély.

Billitz János és neje szül. Hajduska Leopoldina kiházasítási alapítványából folyó évi május hó 23-án 80 koronányi kiházasítási segély adományozandó.

Menyasszonyok, kik ezen segélyt elnyerni óhajtják, születési, erkölcsi, szegénységi és eljegyzési bizonyítványokkal felszerelt kérvényeiket legkésőbb folyó évi április hó 30-áig az izraelita nőegylet elnökségéhez címezve, a titkári hivatalban nyujtsák be.

Nagybecskerek, 1905. március hó 6-án.

Löffler Jónás,

titkár.

Winter Katalin,

alelnök.

(263-3.3)

295/905. szám.

282-3.1

Árlejtési hirdetés.

Bobda község előljárósága ezennel köz-hírré teszi, hogy a község egy ártezi kutat szándékozik furatni. — Felhivatnak mindazok, kik ezen munkálatot elvállalni óhajtják, hogy írásbeli ajánlataikat alulírott községi előljárósághoz 1905. évi március hó 31-éig nyujtsák be.

Bobda, 1905. évi március 11-én.

Schannen Károly,
jegyző.

Gilezán Riszta,
bíró.

Rózsaburgonya,

hőpohely- és rózsa vető-burgonya

özv. Guttmann Jakabnéval,

Nagybecskerek.

Telefon-szám 96

(283-1.1)

HIRDETÉSEK

FELVÉTEKNEK A

„TORONTÁL”

KIADÓHIVATALÁBAN.